

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی ادبیات داستانی و تربیت ذهن

محل انتشار:

اولین همایش برنامه ریزی درسی و تربیت ذهن در تربیت معلم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محدثه خاک پورمروستی - دانشگاه فرهنگیان، پردیس فاطمه الزهرا (س) یزد

فاطمه خامسی - دانشگاه فرهنگیان، پردیس فاطمه الزهرا (س) یزد

خلاصه مقاله:

هدف از به تحریر درآوردن این مقاله آن بوده است که بررسی شود آیا می توان برای توسعه و تربیت ذهن از ادبیات بهره گرفت یا خیر ابتدا مقالات و کتب پیشین مطالعه و سپس داستانی از داستان های صمد بهرنگی بگزیده شد داستان را برای جمعی از دانش آموزان بازگو کردیم و نظرات و احساس آنها را جویا شدیم دانش آموزان تحت تاثیر داستان قرار گرفته بودند از آنجایی که مضمون داستان بیشتر مربوط به عدالت بود؛ آنها تصمیم گرفتند زیر بار ظلم نروند و هیچگاه دست از تلاش نکشند نتیجه ی خوبی بود؛ زیرا آنها اشخاص داستان را درک کرده بودند روشی که هرکدام از آنها در زندگی برگزیده بودند را نقد کردند و تصمیم گرفتند اگر به جای آنها بودند چه راهی را می پیمودند که این خود حاکی بر آن است که ادبیات داستانی توانسته است بر ذهن و افکار آنها تاثیر بگذارد و باعث توسعه ی ذهنشان شود معلمان از این روش می توانند برای تربیت دانش آموز خود بهره بگیرند زیرا آنها تنها داستان خود را تعریف می کند و بر عهده ذهن ناخودآگاه فرد می گذارد که راز و پیام این داستان ها را کشف کند پیام این داستان ها بعضی ساده و بعضی پیچیده و بعضی نیز به عمد گنگ است و این وظیفه ضمیر ناخودآگاه است که پیام داستان را به تدریج جذب کند اینگونه ضمیر هشیار نیز خلع سلاح می شود؛ چرا که چیزی به او تحمیل نشده است که بخواهد در برابر آن از خود مقاومت نشان بدهد.

کلمات کلیدی:

تربیت ذهن، شناخت، تجربه ی ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1120263>

